

Marconnay Tibor

(Sajtoskál, 1896. február 12—Budapest, 1970. április 12.)

Családi neve eredetileg Rupprecht volt, első két kötetét még ezen a néven publikálta. Újságíró, költő, író és műfordító volt egy személyben. A 20-as, 30-as években a Nyugat is gyakran közölte verseit. Nyíregyházára házassága révén került. 1925-ben vette feleségül Garay Eta nyíregyházi szavalóművésznőt, s néhány évre maga is Nyíregyházán telepedett le. A 20-as évek második felében gyakran jelentek meg írásai a helyi lapokban, főként a Nyírvidékben.

Elköltözésük pontos dátumát nem ismerjük, de 1929-ben, gyermekük születésekor már Pesten éltek. Ez a gyermek felnőtt korában maga is költő lett, édesanyja családi nevén, Garai Gáborként vált ismertté.

Marconnay Tibor fontosabb kötetei: A diadal és egyéb dolgok (elbeszélések és versek, 1920); A táláradó élet (versek, 1922); Kacagva tört ki a faun a pagonyból (versek, 1927); Világtükör (versek és versfordítások, 1936); Nincs híd a szakadék felett (regény, 1940); Csillagos éj (versek, 1941); Sugaras Őszi nap (versek, 1963); Éltem, hogy írjak (versek és műfordítások, 1978).

Jobboldali magatartása miatt a háború után egy időre kiszorult az irodalmi életből.

Irodalom:

Radnóti Miklós: Nyugat, 1936.

Kosztolányi Dezső: Írók, festők, tudósok I. köt. 1958.

Balogh Tibor: Éltem, hogy írjak. Magyar Nemzet. 1978. október 1.

/Katona Béla: Szabolcs-Szatmár-Bereg irodalmi topográfiája, I. Nyíregyháza : Jósa Múz. 1996./